* * *

Давній Київ ніби вимер,
Дивний мій приїзд.
Над рікою Володимир
Чорний хрест підніс.

Серед саду темнокорі
Липи й осокір,
І до Бога світять горі
Діаманти зір.

Шлях високий, шлях офіри
Тут закінчу я,—
Де лиш ти, мені до міри,
І любов моя.

Літо 1914